

سیاست خارجی اقتصادی

الف) منطقه‌گرایی: در عین حفظ رابطه با شرکای اقتصادی موجود در توسعه روابط اقتصادی

خارجی با اولویت کشورهای منطقه پیشنهاد زیر مطرح است:

- سرمایه‌گذاری در استان‌ها با توجه به آمایش سرزمین و نیاز بازارهای بالقوه موجود در کشورهای هم‌جوار می‌تواند با تقویت هیأت‌های سرمایه‌گذاری استانی مورد تأکید قرار گیرد.

- منطقه‌گرایی اقتصادی می‌تواند مقوم امنیت ملی ما باشد و در سیاست‌های کلی نیز بدان تأکید گردیده است. عراق، لبنان، سوریه و ترکیه به لحاظ استراتژیکی می‌تواند در حوزه نیرو، نفت، عمران، کارخانجات صنعتی و کشاورزی محور همکاری‌های اقتصادی و تأمین کننده پروژه‌های بزرگ و متعدد جهت پیمانکاران ایرانی باشد و از طرفی دسترسی کالاها و خدمات ایرانی را به حوزه مدیترانه گسترش دهد.

- تعیین نهاد ویژه و همچنین انتخاب مدیران برجسته، صاحب نام و توانای کشور جهت راهبری موضوع فوق بسیار مهم است

ب) فعال کرن دیپلماسی وزارت امور خارجه در خدمت فعالیتهای اقتصادی کشور و هموار ساختن مسیر سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی با استفاده از ظرفیت دیپلماسی.